

Novosti - Izkušnje - Pobude

RAZKUŽILA

Kot vemo, imamo za delo v zdravstvenih zavodih čiste, manj čiste in nečiste prostore in ravno tako pripomočke. Bolnik in njegovi izločki so običajno kužni, kar koli pa prinašamo bolniku in kar uporabljamo za njegovo zdravljenje in nego pa mora biti čisto. Nevarnost okužb je stalna. Zato v bolnišnici ni dovolj običajno čiščenje in pospravljanje, kot ga poznamo v gospodinjstvu. Dodatno moramo prostore in predmete še razkuževati, torej uničiti ali onesposobiti prisotne škodljive klice.

Za razkuževanje uporabljamo različna dezinfekcijska sredstva, kar je odvisno od cene razkužila in stopnje okuženosti.

Nekatera dezinfekcijska sredstva so kombinirana s pralno komponento, tako da ni treba predmetov predhodno čistiti s pralnimi sredstvi.

Nekaj razkužil, ki jih največ uporabljamo:

1. Teril TB

ki ga v bolnici uporabljamo za pranje in dezinfekcijo jedilne posode, podov, zidov itd.

Uporablja se v 0,3% raztopini, tj. 3 ml terila TB na 1 liter vode ali 30 ml (2 jedilni žlici) na 10 litrov vode.

2. Vesfen 265

je novejšje dezinfekcijsko sredstvo, kombinirano z detergentom. Uporablja se v iste namene kot teril TB v 0,4% raztopini, tj. 4 ml vesfena 265 na 1 l vode ali 40 ml na 10 l oziroma 2 jedilni žlici na 7,5 l vode. Prednost je v tem, da se na 5 l plastični balon vstavi črpalka, ki naenkrat izvrže 30 g vesfena, kar je približno za vedro vode (7,5 l).

3. Vesfen 2

se uporablja za tekoče dezinfekcijsko milo v posebni aparaturi nad umivalnikom. Z enkratnim pritiskom z nogo na črpalko na tleh iztisnemo 3 g vesfena 2 neposredno na roko, kar je dovolj za enkratno umivanje rok.

4. Asepsol (desol)

je močnejše dezinfekcijsko sredstvo brez detergenta. Predmete je treba predhodno očistiti z drugimi čistili. Uporablja se za razkuževanje predmetov, ki pridejo v stik z bolj kužnim materialom (umivalniki, banje, stranišča, posteljne posode itd.). Potrebna je precejšnja koncentracija, in sicer za zelo kužne predmete v 2% raztopini, tj. 20 ml na 1 l ali 200 ml na 10 l vode.

Za razkuževanje rok pripravimo 1% raztopino, tj. 10 ml na 1 l. Zaradi visoke koncentracije je to zelo drago dezinfekcijsko sredstvo.

5. Omnisan

se uporablja podobno kot asepsol, vendar v manjši koncentraciji, zato je veliko cenejše dezinfekcijsko sredstvo, ki pa je brez dodatka detergenta. Zato je treba predmete poprej čistiti. Uporabljamo ga za bolj kužne predmete z 0,6% raztopino, tj. 6 ml omnisana na 1 l vode ali 60 ml (4 jedilne žlice) na 10 l vode.

Za razkuževanje rok pripravimo 0,2% raztopino, tj. 2 ml (40 kapljic) na 1 l vode.

GASILNI APARATI IN NJIH UPORABA

Sredstva za gašenje morajo imeti naslednje lastnosti:

- da dobro odvzemajo toploto in tako ohladijo gorečo snov,
- da preprečujejo dostop zraka do goreče snovi,
- da same niso gorljive in da ne morejo razpasti na gorljive snovi,
- da ne prevajajo električnega toka, kar je važno za gašenje električnih instalacij, pa tudi, da jih je dovolj na razpolago in da so poceni.

Sredstva za gašenje so:

Voda, ki ima poleg dobrih lastnosti še naslednje pomanjkljivosti;
— ne sme se uporabljati pri gašenju elektroinstalacij pod napetostjo, ker prevaja električni tok;

- ni uporabna pri nizkih temperaturah, ker zamrzne;
- ni primerna za gašenje prahu in tekočin, ker z vodnim curkom prah in tekočine prostorninsko širimo in s tem ojačimo požar.

Oglikov dioksid je zelo primeren, ker požar uduši, je uporaben pri nizkih temperaturah in za gašenje elektroinstalacij pod napetostjo.

Vodna pena zaduši požar in hkrati hladi gorečo snov. Ni pa uporabna za gašenje elektroinstalacij pod napetostjo.

Prah za suho gašenje preprečuje dostop zraka in s tem duši požar ter je uporaben za gašenje elektroinstalacij.

Aparati za gašenje požara so naslednji:

Hidranti, ki imajo priključeno cev, da se voda lahko takoj uporabi za gašenje. Električni tok je treba brezpogojno izključiti.

Gasilni aparat z ogljikovim dioksidom je zelo učinkovit in primeren tudi za gašenje elektroinstalacij. Gasilni aparat na prah je uspešen za gašenje elektroinstalacij, a zelo zapraši prostor.

Gasilni aparat na peno je prav tako učinkovit, ni pa uporaben za gašenje elektroinstalacij.

ŠE NEKAJ MISLI K VPRAŠANJU DELOVNE OBLEKE

Kolektivna naročitev nam je končno vsem približala Zdravstveni obzornik. Teme so zanimive tudi za nas terenske delavke, sestre-babice, saj si z njihovim prebiranjem širimo strokovno znanje in hkrati spoznavamo delo in probleme sester na drugih delovnih mestih. Prebrale smo tudi sestavke o vprašanju delovne obleke in želimo o tem tudi same dodati nekaj misli. Všeč nam je bil članek sester iz Ptujja, saj so se problema lotile s poklicne, estetske in tudi čustvene plati. Tako je zadovoljen bolnik, zavod in sestre vseh smeri, saj so vse končale srednjo šolo in si tako pridobile naziv medicinske sestre in s tem tudi pravico do ustrezne delovne obleke. Mislim, da v takšnem kolektivu poteka delo vse bolj sproščeno in je tudi bolj kvalitetno.

Zelo pa nas preseneča članek sestre iz Sežane. Z njenim predlogom, da naj bi modro-belo uniformo nosila samo sestra splošne smeri, se nikakor ne strinjamo.

Upamo, da bo vprašanje o delovnih oblekah v kurativni dejavnosti ugodno rešeno za sestre vseh profilov. Mislimo, da bi obvezni uniformi lahko poleg diplomske značke dodali še značko z imenom in strokovnostjo, kot so storili v Ptujju, v inozemstvu in morda še kje pri nas.

Zdaj pa še nekaj o delovni obleki terenske medicinske sestre: kostim naj bo estetsko ukrojen, sestavljen iz več delov, da bo vedno primeren letnemu času. Blago mora biti kvalitetno, barva pa prijetna in predvsem enotna za vse sestre zaradi poklicne zaščite. Terenska sestra potrebuje za zaščito pri delu še terensko torbico, bel predpasnik, čevlje in plašč. Zaželena bi bila tudi značka z imenom in strokovnostjo, po možnosti pa še vizitka in potrdilo ustanove o zaposlitvi sestre.

Medicinske sestre-babice
iz patronažne službe
Zdravstvenega doma Maribor